

“Spritdispensere og flag...”

- Tanker fra egnens præster, så længe kirkerne holder lukket i forbindelse med Coronakrisen.

Spritdispensere og flag...? Hvad har de to størrelser at gøre med hinanden? Ikke ret meget og så alligevel en hel del! For nu er kirker og sognegårde atter åbne, ganske vist med en del sikkerhedsregler og spritdispensere overalt, men ikke desto mindre! Der er åbent og vi kan atter mødes!

På torsdag er der atter gudstjenester i landets kirker, selvom pladserne er begrænsede så vi kan holde den fornødne afstand. Men alene det, at kirkeklokken ringer til gudstjeneste, alene det, at vi atter kan mødes i kirke og sognegård er jo en stor glæde, som vi har ventet længe på.

Her i Sindal sognegård, hvor blandt andre jeg har mit kontor, var der flag ved indgangsdøren, der bød velkommen, da vi hver især mødte op. Hvilken glæde at sidde på sit kontor igen i samme hus som de andre. Hvilken glæde at sidde ved bordet og spise madpakke sammen igen, selvom vi sidder længere fra hinanden end for tre måneder siden. På bordet er der flag for at fejre det – og spritdispenser at gøre flittigt brug af, så hele åbningsprocessen ikke må stoppes, fordi uforsigtighed får smittetrykket til at stige.

På torsdag er det Kr. Himmelfartsdag og flaget er til tops ved mange kirker, også Sindal Bykirke, hvor der jo for første gang siden marts er gudstjeneste igen.

For nogle måneder siden troede vi, at denne gudstjeneste skulle være en konfirmationsgudstjeneste. Mine skønne konfirmander skulle på torsdag have stået der i deres fine tøj og kigget på kirken og kirkens flag, lyttet til kirkeklokkens slag, måske med en del sommerfugle i maven og tænkt: ”Så er det i dag! Nu er det nu!”.

Det kommer de til – men først når det er sensommer. Alle landets konfirmander må opleve at skulle se frem til deres konfirmation lidt længere end først planlagt. Men flagene vil være til tops på deres store dag - og husker vi at bruge spritdispenserne flittigt og passe godt på hinanden som hidtil, så vil vi støt og roligt opleve, at landet åbner igen, trin for trin, dag for dag! Og hvor har vi dog glædet os til det!

*Iben Kjær Aldal, Sindal-Astrup Pastorat
den 20. maj 2020*